

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 08190-31/2014-ERU

V Jihlavě dne 14. dubna 2016

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti Devátá energetická, s.r.o., se sídlem Jablonecká 322/72, 190 00 Praha 9 - Střížkov, IČ: 457 93 590 (dále též „účastník řízení“), zastoupené JUDr. Adamem Batunou, advokátem se sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08190-25/2014-ERU (sp. zn. KO-08190/2014-ERU) ze dne 3. února 2016, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení odpovědným za spáchání dvou správních deliktů podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že jednak v období od 1. ledna 2014 nejméně do 28. dubna 2014 neověřil správnost měření ve výroku I.A specifikovaných měřicích zařízení, jejichž platnost ověření skončila dne 31. prosince 2013, a dále neúčtoval dodávku tepelné energie odběratelům podle údajů vlastního měřicího zařízení, když uplatněním přepočtových koeficientů skutečně naměřené množství tepelné energie zvyšoval o tzv. tepelné ztráty, přestože cena tepelné energie veškeré proměnné náklady včetně nákladů na pokrytí tepelných ztrát již zahrnovala, v důsledku čehož vyúčtoval vyšší cenu tepelné energie o 1 621 298,13 Kč včetně DPH, za což mu byla uložena úhrnná pokuta ve výši 150 000 Kč, dále opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu spočívající v povinnosti provést opravné vyúčtování dodávek tepelné energie za roky 2011, 2012, 2013 a 2014 ve vztahu k odběratelům specifikovaným ve výroku I.B a povinnost náhrady nákladů řízení, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08190-25/2014-ERU (sp. zn. KO-08190/2014-ERU) ze dne 3. února 2016 zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad zahájil dne 28. dubna 2014 u účastníka řízení kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jejímž předmětem

bylo prověřeno dodržování povinností stanovených v § 78 odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, ze strany účastníka řízení v roce 2014.

Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu byla obsažena v Protokolu o kontrole č. K013114 ze dne 19. června 2014, v němž bylo konstatováno, že účastník řízení podniká na vymezeném území „190 00 Praha 9, Libeň, Sokolovská 972/195, kraj Hlavní město Praha“ v oblasti rozvodu tepelné energie na základě udělené licence č. 320705680. Dále bylo zjištěno, že účastník řízení dodává tepelnou energii do pěti domovních předávacích stanic, kdy k předání dodávek tepelné energie odběratelům dochází za těmito předávacími stanicemi. Měření množství dodávek tepelné energie probíhá měřicími zařízeními, u nichž bylo v rámci kontroly zjištěno, že správnost měření byla v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“), naposledy ověřena v roce 2009, přičemž platnost ověření skončila na konci roku 2013. Účastník řízení tak porušil § 78 odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, neboť neměřil dodávku tepelné energie měřicími zařízeními, jejichž správnost měření by byla ověřena v souladu s výše uvedeným zvláštním zákonem.

Rovněž bylo zjištěno, že účastník řízení údaje z měřicích zařízení vyhodnocuje tak, že naměřené hodnoty násobí tzv. přepočtovým koeficientem, který je stanoven jako podíl hodnoty odečtu fakturačního měřidla společnosti Pražská teplárenská a.s., se sídlem Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7, IČ: 452 73 600, která účastníkovi řízení tepelnou energii předává na vstupu do výměňkové stanice na adrese Sokolovská 972/195, 190 00 Praha 9 – Libeň, a hodnoty součtu odečtů všech měřidel tepelné energie v odběrných místech. Aplikací tohoto přepočtového koeficientu účastník řízení navýšil skutečně naměřené množství tepelné energie měřené v odběrných místech o tepelné ztráty vzniklé v rozvodném zařízení. Vzhledem k tomu, že účastníkem řízení účtovaná cena tepelné energie již obsahovala všechny náklady na výrobu a rozvod tepelné energie, navýšením množství tepelné energie získal účastník řízení neoprávněně další finanční prospěch, který byl vyčíslen za rok 2013 a za období leden 2014 až duben 2014 ve výši 398 822,12 Kč.

Proti kontrolnímu protokolu č. K013114 ze dne 19. června 2014 podal účastník řízení námitky. K neověřeným měřicím zařízením účastník řízení uvedl, že zjištěné nedostatky byly bez prodlení odstraněny a měřidla byla nahrazena kalorimetry novějšího typu. Účastník řízení však dále uvedl, že dle autorizovaného metrologického střediska byla měřicí zařízení zcela funkční a neměla vliv na správnost měření a účtování dodávek tepelné energie odběratelům. Co se týče navyšování naměřeného množství tepelné energie o tepelné ztráty, účastník řízení namítal, že povinnost dle § 78 odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, je splněna měřením na fakturačním měřidle ve výměňkové stanici, kdežto kalorimetry na patách objektů slouží v souladu s uzavřenými smlouvami s odběrateli jako měřidla poměrová. Dle účastníka řízení cena tepelné energie není nijak navyšována o neoprávněné náklady, neboť přibližné navýšení naměřených hodnot o 3,8 % odpovídá právě tepelným ztrátám v rozvodech a tepelné ztráty jsou pouze poměrově rozděleny na jednotlivé odběratele.

Přípisem ze dne 1. srpna 2014, č. j. 04136-14/2014-ERU, byly námitky účastníka řízení zamítnuty jako nedůvodné a bezpředmětné.

II. Správní řízení v prvním stupni

Dne 5. září 2014 oznámil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Účastník řízení se k oznámení o zahájení správního řízení vyjádřil dne 29. září 2014, kdy zopakoval své námitky uplatněné proti kontrolnímu protokolu a dále navrhl provedení příložených důkazů a vyslechnutí navržených svědků. Ve vyjádření ze dne 3. prosince 2014 dále rozporoval sdělení Státní energetické inspekce, že u účastníka řízení byla v minulosti provedena pouze jediná kontrola, když doložil několik kontrolních protokolů prokazujících opak. Dle účastníka řízení při kontrolách Státní energetické inspekce nebylo zjištěno žádné pochybení při měření a rozúčtování tepelné energie.

Dne 19. června 2015 oznámil Energetický regulační úřad, na základě doplněného šetření ve věci vyhodnocení vyúčtování dodávek tepelné energie, účastníkovi řízení zahájení správního řízení sp. zn. SP-05115/2015-ERU pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že rovněž v letech 2011, 2012 a za období květen až prosinec 2014 navyšoval skutečně naměřené množství tepelné energie o tepelné ztráty vzniklé v rozvodném zařízení, které však již byly v ceně tepelné energie zahrnuty, čímž neoprávněně zvýšil cenu tepelné energie o částku 1 222 476 Kč.

Usnesením č. j. 08190-17/2014-ERU ze dne 3. července 2015 byla dvě výše uvedená správní řízení spojena do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-08190/2014-ERU.

III. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 08190-25/2015-ERU ze dne 3. února 2016 byl účastník řízení uznán odpovědným za spáchání dvou správních deliktů podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že jednak v období od 1. ledna 2014 nejméně do 28. dubna 2014 neověřil správnost měření ve výroku I.A specifikovaných měřicích zařízení, jejichž platnost ověření skončila dne 31. prosince 2013, a dále neúčtoval dodávku tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení, když uplatněním přepočtových koeficientů skutečně naměřené množství tepelné energie zvyšoval o tepelné ztráty, přestože cena tepelné energie veškeré proměnné náklady včetně nákladů na pokrytí tepelných ztrát již zahrnovala, v důsledku čehož vyúčtoval vyšší cenu tepelné energie o 1 621 298,13 Kč včetně DPH. Energetický regulační úřad se tak v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěry kontroly a dalšího doplňujícího šetření ve věci.

Za spáchání dvou správních deliktů podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena úhrnná pokuta ve výši 150 000 Kč. Dále mu byla uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč a opatření k nápravě spočívající v povinnosti provést opravné vyúčtování dodávek tepelné energie za roky 2011, 2012, 2013 a 2014 ve vztahu k odběratelům specifikovaným ve výroku I.B tak, aby opravné vyúčtování odpovídalo skutečně odebranému množství tepelné energie a nezahrnovalo neoprávněné náklady ve výši 1 621 298,13 Kč včetně DPH, a současně v povinnosti doložit splnění uvedených povinností do 60 dnů od právní moci rozhodnutí Energetickému regulačnímu úřadu.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08190-25/2015-ERU ze dne 3. února 2016, které bylo účastníkovi řízení doručeno následujícího dne, podal účastník řízení dne 19. února 2016 rozklad, a to do všech jeho výroků.

K vytýkanému neověření měřicích zařízení účastník řízení zopakoval své argumenty uváděné v průběhu kontroly i ve správním řízení. Dle jeho názoru nelze administrativní pochybení považovat za jednání společensky škodlivé, když k poškození odběratelů nedošlo.

K otázce účtování dodávky tepelné energie dle údajů měřicího zařízení účastník řízení namítá, že závěr Energetického regulačního úřadu vychází z nepochopení dané situace, kdy způsob vyúčtování plně odpovídá právním předpisům. Podle účastníka řízení tvoří dotčená odběrná místa jeden uzavřený blokový objekt, do něhož je přiváděna tepelná energie do centrální předávací stanice. V souladu s § 78 odst. 1 energetického zákona je měřicí zařízení osazeno na vstupu do této centrální předávací stanice. V rámci objektu jsou pro potřeby jednotlivých bytových domů instalovány kalorimetry, které slouží jako „pomocný nástroj“ pro vyúčtování dodávek tepelné energie a zpětnou kontrolu provedeného vyúčtování. Účastník řízení tvrdí, že § 78 odst. 1 energetického zákona ve své poslední větě obsahuje možnost osazení měřicího zařízení na vstupu nebo výstupu z předávací stanice v případě, že předávací stanice slouží pro dodávku tepelné energie pouze pro jeden objekt. Zákon potom neomezuje existenci dalších předávacích stanic ani existenci více měřicích zařízení.

Účastník řízení rovněž namítá, že samy cenové předpisy umožňují promítnout tepelné ztráty do konečného vyúčtování ceny tepelné energie, aniž by však bylo právními předpisy určeno, jakým konkrétním způsobem. V daném případě bylo technicky možné využít pro dodávky tepelné energie centrální předávací stanici, do níž je tepelná energie dodávána pro jeden objekt sestávající se z bloků A-E a z této centrální předávací stanice pak dodávat tepelnou energii do jednotlivých domovních předávacích stanic. Lze tak určit, jaké množství tepelné energie bylo do objektu dodáno a kolik jednotlivé bytové domy dle svých individuálních potřeb spotřebovaly. Tepelná ztráta je pak přesně změřitelná a jejím připočtením k hodnotám naměřeným z poměrných měřicích zařízení je možné překontrolovat, zda dodávka tepelné energie do centrální předávací stanice přesně odpovídá celkové spotřebované tepelné energii. Tímto způsobem však podle účastníka řízení nedošlo k dvojímu započtení tepelných ztrát do ceny tepelné energie, když navíc cena tepelné energie nebyla předmětem řízení.

Energetický regulační úřad rovněž dle účastníka řízení neprovedl navrhované důkazy, či je provedl, avšak dospěl k nesprávným skutkovým závěrům. Z tabulky porovnávající vyúčtování dodávek prováděné účastníkem řízení a postupem navrhovaným Energetickým regulačním úřadem přitom vyplývá, že k poškození odběratelů nedošlo.

Účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu dále vytýká řádné nevypořádání námitek uplatněných v kontrole, rozšíření předmětu správního řízení, aniž by předmětné období bylo předmětem předcházející kontroly, a nesprávné uložení pokuty. Rovněž rozporuje uložení opatření k nápravě spočívajícího ve vrácení neoprávněných nákladů odběratelům, aniž by byla provedena kontrola ceny dodávek tepelné energie a tyto neoprávněné náklady byly specifikovány.

Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že se správní řízení zastavuje.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí jsem dospěla k závěru, že rozhodnutí je zčásti nepřezkoumatelné a zčásti věcně nesprávné. Energetický regulační úřad v rámci kontroly a navazujícího správního řízení dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, na základě čehož rozhodnutí zatížil vadami majícími vliv na jeho zákonnost, načež je nutné toto rozhodnutí zrušit a věc vrátit Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Zjištěné porušení právních předpisů účastníkem řízení mělo dle Energetického regulačního úřadu spočívat jednak v neověření správnosti měření měřicích zařízení a dále v neúčtování ceny tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení, nýbrž podle upravených údajů při uplatnění přepočtových koeficientů. Na základě druhého z uvedených zjištění dospěl Energetický regulační úřad rovněž k závěru, že účastník řízení navýšil cenu tepelné energie o tepelné ztráty, přičemž náklady na pokrytí tepelných ztrát již měly být zahrnuty v ceně tepelné energie, na základě čehož měla být vyúčtovaná cena neoprávněně navýšena o částku 1 621 298,13 Kč včetně DPH. V souvislosti s tím Energetický regulační úřad uložil účastníkovi řízení opatření k nápravě spočívající v povinnosti provést opravné vyúčtování dodávek tepelné energie za roky 2011, 2012, 2013 a 2014 ve vztahu ke specifikovaným odběratelům, kteří měli být jednáním účastníka řízení poškozeni.

Podle § 78 odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, platilo, že povinností držitele licence na výrobu a držitele licence na rozvod je dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplotné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem. Odběratel má právo na ověření správnosti odečtu naměřených hodnot. V případě, že předávací stanice slouží pro dodávku tepelné energie pouze pro jeden objekt popřípadě pro soubor objektů jednoho odběratele, lze instalovat měření tepelné energie na vstupu nebo na výstupu z této předávací stanice.

Ve vztahu k prvnímu zjištěnému porušení lze konstatovat, že je dle výše uvedeného ustanovení povinností dodavatele tepelné energie na svůj náklad osadit, zapojit, udržovat a pravidelně ověřovat správnost měření podle zvláštního právního předpisu vlastního měřicího zařízení, na základě jehož naměřených hodnot je následně dodávka tepelné energie vyhodnocena a účtována. Zvláštním předpisem upravujícím práva a povinnosti jednotlivých subjektů v oblasti zajištění jednotnosti a správnosti měřidel a měření je zákon o metrologii. Tento zákon v § 9 stanovuje, že ověřením stanoveného měřidla se potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Podle § 11 zákona o metrologii následně platí, že stanovených měřidel může být používáno pro daný účel jen po dobu platnosti provedeného ověření.

Druhový seznam stanovených měřidel je uveden ve vyhlášce Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů, přičemž v bodě 3.1.2. přílohy této vyhlášky jsou stanoveny doby platnosti ověření pro měřiče tepla a chladu a jejich členy, které v tomto případě činí 4 roky.

Z podkladů správního řízení nepochybně vyplývá, že v době provádění kontroly již uplynula u měřicích zařízení, kterými byla měřena dodávka tepelné energie pro jednotlivá odběrná místa, do nichž účastník řízení tepelnou energii dodává, doba platnosti jejich ověření, kdy tato skončila k poslednímu dni roku 2013. Tuto skutečnost ostatně účastník řízení v podaném rozkladu ani nerozporuje.

K porušení povinnosti ze strany účastníka řízení zde došlo již uplynutím doby platnosti ověření stanovených měřidel a jejich dalším používáním pro potřeby zjištění množství dodané tepelné energie. Dodavatel tepelné energie je povinen ve smyslu odborné péče pravidelně revidovat stav svých zařízení, přičemž ve vztahu k měřicím zařízením je tato povinnost zdůrazněna, když na základě nich je určeno množství dodané tepelné energie, za něž je účtována cena tepelné energie. V případě pravidelného neověřování měřicích zařízení využívaných účastníkem řízení jako měřidla podružná hrozí, že náklady na dodávku tepelné energie nebudou mezi jednotlivé odběratele rozděleny podle skutečně odebraného množství tepelné energie, čímž může dojít k poškození některých odběratelů. Samotné ověření měřicího zařízení sice obecně neznamená, že toto zařízení nemá poruchu, lze však konstruovat určitou vyvratitelnou skutkovou domněnku, že takové zařízení měří správně. Pokud účastník řízení nenechal ověřit správnost měření podle zvláštního právního předpisu a neověřená měřicí zařízení dále využíval k určení množství tepelné energie, dopustil se tímto jednáním porušení § 78 odst. 1 energetického zákona. Argumentace účastníka řízení správností měření měřicích zařízení i po uplynutí ověření by mohla být skutečností, která společenskou nebezpečnost jeho jednání výrazně snižuje, nedomnívám se však, že by zde materiální stránka správního deliktu zcela absentovala. S posouzením materiální stránky tohoto jeho jednání, jak jej provedl prvostupňový orgán na str. 19 napadeného rozhodnutí, se v tomto ohledu ztotožňuji.

Co se týče druhého z vytýkaných skutků, mám za to, že Energetický regulační úřad nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Porušení povinnosti spatřuje prvostupňový orgán v tom, že účastník řízení účtoval cenu tepelné energie podle přepočtených údajů prostřednictvím přepočtového koeficientu, tedy nikoli podle naměřených údajů měřicího zařízení, přičemž tímto způsobem mělo dojít k neoprávněnému navýšení ceny tepelné energie pro odběratele.

Z podkladů správního spisu skutečně vyplývá, že účastník řízení množství tepelné energie zjištěné z měřicích zařízení, které jsou ve smlouvách o dodávce tepelné energie označeny jako podružná měřidla v jednotlivých domovních blocích označovaných jako A, B, C, D a E, násobí koeficientem, jenž vyjadřuje poměrné rozdělení tepelných ztrát mezi jednotlivé odběratele. Je tedy zřejmé, že účastník řízení neúčtuje cenu tepelné energie podle množství tepelné energie naměřeného měřicími zařízeními umístěnými v jednotlivých domovních blocích jeho odběratelů (tj. v místech předání tepelné energie jednotlivým odběratelům), na základě této skutečnosti však nelze dojít bez dalšího k závěru, že cenu tepelné energie neoprávněně navyšuje.

Úvaha správního orgánu, podle níž účastník řízení do kalkulace ceny tepelné energie zahrnul veškerou nakoupenou tepelnou energii včetně tepelných ztrát, k nimž dochází

v rozvodném zařízení, a proto navyšování naměřeného množství tepelné energie o tepelné ztráty znamená započítání tepelných ztrát do ceny tepelné energie dvakrát, je v posuzovaném případě chybná. Energetický regulační úřad v tomto ohledu dostatečně nevypořádal námitku účastníka řízení, který tvrdí, že množství naměřené tepelné energie navýšené o tepelné ztráty přesně odpovídá množství tepelné energie nakoupené od společnosti Pražská teplotenská a.s. Ve svém důsledku to znamená, že účastník řízení účtuje svým odběratelům cenu za množství tepelné energie, které by jim bylo dodáno, kdyby k žádným tepelným ztrátám v rozvodném zařízení nedošlo. Byť se tento postup nejeví zcela v souladu s § 78 odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, k poškození odběratelů tímto způsobem nedošlo, když náklady vstupující do kalkulace ceny tepelné energie zůstaly nezměněny. Dodavatel tepelné energie má nepochybně právo též na úhradu tepelných ztrát v ceně tepelné energie, neboť kalkulace ceny zahrnuje obvykle veškeré náklady na výrobu tepelné energie, či jako v tomto případě na nákup tepelné energie, jedná se tak o náklady, které vzniknou bez ohledu na následný úbytek množství tepelné energie způsobený fyzikálními vlastnostmi dodávaného média v rozvodném zařízení. Problematika navyšování naměřeného množství tepelné energie o tepelné ztráty tak může mít vliv pouze na výši jednotkové ceny tepelné energie, nikoli však na celkovou odběratelům účtovanou částku, neboť absolutní hodnota nákladů v ceně tepelné energie zůstává nezměněna. Uvedené úvahy lze demonstrovat na následujícím příkladu.

Energetický regulační úřad zjistil, že naměřené množství tepelné energie u odběrného místa pod označením „E“ za rok 2013 bylo ve výši [REDACTED] GJ. Uvedené množství prvostupňový orgán následně násobil jednotkovou cenou tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč/GJ včetně DPH, což činí celkovou částku [REDACTED] Kč včetně DPH.

Oproti tomu účastníkem řízení přepočtené množství tepelné energie za rok 2013 u stejného odběrného místa činilo dle správního orgánu [REDACTED] GJ. Energetický regulační úřad dále zjistil, že celková částka hrazená odběratelem v tomto odběrném místě při jednotkové ceně tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč/GJ včetně DPH byla ve výši [REDACTED] Kč včetně DPH.

Z rozdílu mezi částkami [REDACTED] Kč a [REDACTED] Kč dovedil správní orgán částku [REDACTED] Kč včetně DPH, o níž měl být odběratel postupem účastníka řízení poškozen. Obdobně postupoval Energetický regulační úřad ve vztahu k dalším odběrným místům a dalším vymezeným obdobím.

Postup, kdy Energetický regulační úřad počítá v obou případech se stejnou výší jednotkové ceny tepelné energie, je nicméně nesprávný a na základě podkladů založených ve spise nemohl být takový závěr učiněn. Ve své podstatě účastník řízení množství tepelné energie nikdy nenavyšoval nad tu část dodané tepelné energie, která se k jednotlivým odběrným místům skutečně vztahuje. Místo aby však účastník řízení vzal celkové náklady na dodávky tepelné energie (zahrnující i náklady odpovídající následným ztrátám) a rozdělil je k odběrným místům podle naměřeného množství, rozděloval je podle množství přepočteného, které zahrnovalo jak množství naměřené, tak i tepelné ztráty. Tím však pouze ovlivnil jednotkovou výši ceny tepelné energie, když celkové náklady na dodávky tepelné energie byly děleny vyšším množstvím tepelné energie, čímž zákonitě poklesla jednotková cena, nikoli však samotné náklady na dodávky, které zůstaly beze změny a které nebyly ani předmětem provedené kontroly.

Argumentace účastníka řízení je totiž založena na skutečnosti, že náklady vstupující do ceny tepelné energie se nemění, ať už jde o postup Energetického regulačního úřadu,

který požaduje vyúčtování tepelné energie podle naměřeného množství, nebo dle účastníka řízení, který účtoval podle množství tepelné energie zvýšeného o tepelné ztráty. Této argumentaci je přitom nutné přiznat určitou relevanci. Pokud jsou náklady na dodání tepelné energie na konci příslušného roku, resp. měsíce, stanoveny na základě skutečně vynaložených ekonomicky oprávněných nákladů, pak se jedná o částku pevnou, která je mezi odběratele rozdělena poměrně na základě naměřených údajů. Ačkoliv byly tyto naměřené údaje poměrně navýšeny o tepelné ztráty, odběratelé fakticky uhradili naprosto stejnou částku za dodanou tepelnou energii, pouze došlo ke změně jednotkové ceny tepelné energie ve smyslu jejího snížení a naopak ke zvýšení vyúčtovaného množství.

Pokud bychom se podívali na konkrétní výpočty navazující na výše uvedené, pak z faktur předložených účastníkem řízení v rámci kontroly vyplývá, že účastník řízení odběrateli v odběrném místě s označením „E“ vyúčtoval za rok 2013 částku v přesné výši [REDAKCE] Kč včetně DPH za množství tepelné energie [REDAKCE] GJ (nepatrný rozdíl oproti hodnotě zjištěné v kontrole je zřejmě způsoben zaokrouhlováním, kdy se množství dodané tepelné energie liší o jednu setinu, čímž je mírně ovlivněna i výsledná částka). Dělením vyúčtované částky [REDAKCE] Kč množstvím dodané tepelné energie společně s tepelnými ztrátami ve výši [REDAKCE] GJ získáme skutečně jednotkovou cenu tepelné energie ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH, s níž Energetický regulační úřad počítal.

Lze však zároveň konstatovat, že částka [REDAKCE] Kč včetně DPH, k níž musel účastník řízení dospět při kalkulaci ceny tepelné energie, byla částkou nezbytnou pro zajištění dodávky tepelné energie do odběrného místa s označením „E“ v roce 2013. Mělo by se jednat o částku, která zahrnuje pouze ekonomicky oprávněné náklady a přiměřený zisk, když ze strany Energetického regulačního úřadu nebyl shledán opak. Nadto by ve vztahu k posouzení oprávněnosti těchto nákladů musel kontrolní orgán zahájit cenovou kontrolu a nikoli kontrolu dodržování povinností podle § 78 odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015. Pokud bychom uvedenou částku vydělili toliko naměřeným množstvím tepelné energie, tj. [REDAKCE] GJ, zjistili bychom, že v tomto případě by jednotková cena tepelné energie nebyla ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH, ale zhruba ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH, což správní orgán ve svých výpočtech pominul. Je tedy zřejmé, že ačkoliv se jednotková výše ceny tepelné energie liší, náklady na dodávku tepelné energie nikoli, a výsledná částka, kterou jsou odběratelé povinni hradit, zůstává rovněž beze změny (u tohoto příkladu jde tedy o částku [REDAKCE] Kč včetně DPH). Energetický regulační úřad tak zatížil kontrolu i navazující správní řízení vadou, kdy počítal v obou případech se stejnou jednotkovou výší ceny tepelné energie, kterou mu sdělil účastník řízení, ačkoliv ten k jejímu výpočtu dospěl na základě odlišných vstupních údajů týkajících se množství tepelné energie. Energetickým regulačním úřadem uváděná částka [REDAKCE] Kč, kterou zřejmě považuje za částku, která měla být odběrateli v odběrném místě s označením „E“ za rok 2013 správně účtována, nemá oporu ve spisovém materiálu ani nebyla dostatečně zdůvodněna, přičemž je tak rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné. Stejnou vadou je potom zatíženo rozhodnutí i ve vztahu k ostatním odběrným místům a dalším časovým obdobím, za něž bylo ze strany správního orgánu rovněž shledáno pochybení účastníka řízení.

Na základě výše uvedeného jsem dospěla k závěru, že účastník řízení vytýkaným jednáním nepoškodil své odběratele tím, že by neoprávněně navýšil částku za dodávku tepelné energie. Rozhodnutí je tak v této části v rozporu s právními předpisy,

neboť nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a z tohoto důvodu je nutné jej zrušit a věc vrátit k novému projednání. S druhým z uvedených skutků potom souvisí i uložené opatření k nápravě a rovněž i stanovení výše pokuty, neboť tento druhý skutek byl ze strany správního orgánu vyhodnocen jako závažnější. Tím, že Energetický regulační úřad zatížil rozhodnutí v této části vadou mající vliv na jeho zákonnost, došlo rovněž nesprávně k uložení opatření k nápravě, ačkoliv podmínky pro jeho vydání tak, jak je formulováno, nejsou dány. Energetický regulační úřad by též musel modifikovat své úvahy o výši ukládané pokuty, pakliže by v rámci nového projednání věci znovu dospěl k závěru o porušení povinností vyplývajících z § 78 odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, neboť zásadní okolnost pro uložení pokuty ve výši 150 000 Kč bylo zjištěné poškození odběratelů, k němuž však způsobem popsáním v napadeném rozhodnutí ve skutečnosti nedošlo.

VI. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, neboť Energetický regulační úřad dostatečně nezjistil stav věci, a to ve vztahu ke skutku spočívajícím v účtování ceny tepelné energie podle přepočtených, a nikoli naměřených údajů vlastního měřicího zařízení. Při novém projednání věci je Energetický regulační úřad povinen opětovně posoudit jednání účastníka řízení včetně vyhodnocení materiální stránky tohoto jednání. Protože jsem neshledala skutečnosti odůvodňující zastavení správního řízení, jak navrhoval účastník řízení, rozhodla jsem na základě podaného rozkladu o postupu podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

-Otisk úředního razítka-

Obdrží:

Devátá energetická, s.r.o., prostřednictvím JUDr. Adama Batuny